

Kees:

Maakt ie 'm goed klaar?

(Neel komt alleen binnen.)

Joris:

Er hangt ten minste puur zoo'n vel onder.

Kees:

Ik gaan mee; ik moet 'm ers zien. We kinne wel over 't steggie, den binne we er zoo sebiet.

Joris:

Is 't niet te kladdig op de wûrf? We mochte van de steg zulle!

Kees:

Gaan jij d enmaar over 't skûlppad. Ik gaan over de steg.

Neel:

Pas maar op dat je er niet ofglisse, wilde roek!

Joris:

Ik koom deimee wel effen terug. *(Joris en Kees vertrekken.)*

Neel:

't Wordt al 'n ouwe semier, die Joris. Ik begraip niet, dat ie niet uitskaaid. As ze deimee beginne te sukkelen, binne ze mit mekaar verlegen.

Arie:

Hai is nag te heit op geld. Hai skraapt maar; hoe meer ie kraigt, hoe meer wil ie hewwe.

Neel:

Ik louf dat 't deer meer raast as wint. Hai rait maar mit suikerwortele en koeke ziene z'n koeie niet.

Arie:

't Binne den zukke magere skrooke, z'n koeie; allegaar van die skronkige rammelkaste. Je moete 'm ers plage mit die ouwe Ielle. O, den is ie zoo op 't nonje. *(Er wordt geklopt.)*

Neel:

Er laikt wel vollek? *(Ze gaat overeind en haalt voorzichtig de deur open.)*